

νὰ μ' ἀγαπᾶς, νὰ σ' ἀγαπῶ
μὲ ταῖς ματιάς μονάχα;

Κ' ἡ κόρη γέρνει 'ντροπαλή
τὸν πόνο της νὰ γιάνη,
κι' ὁ Γιάννης τὴν Μαριώ φίλει
κι' αὐτὴ φίλει τὸ Γιάννη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ NANNΩΝ

Ρώσσος ιατρὸς ἐν Μόσχῃ κατοικῶν ἐδημοσίευσεν ἑσχάτως περίεργον πραγματείαν περὶ οἰκογενείας τινὸς νάννων, ἃς ποιεῖται λεπτομερῆ περιγραφήν. Πατήρ καὶ μήτηρ ἀναστήματος φυσικοῦ καὶ ὑγιέστατοι ἔσχον ἐννέα τέκνα, ὧν τὰ τρία (τὸ πρῶτον, ὅγδοον καὶ ἕνατον) ἀπέθανον ἐν νηπιώδει ἡλικίᾳ, τὸ ἔκτον ὅπερ εἶνε ἐπτατῆς κόρη, ἔχει ἀνάστημα σχεδὸν κανονικὸν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡλικίαν της. Τὰ ἄλλα τέκνα τοῦ ζεύγους τούτου εἰσὶ πάντα νάννοι. Τὸ γεγονός ξηρώς ἔχει οὕτως, ἵδιον δὲ τίνας περὶ αὐτοῦ παρέχει λεπτομερείας ὁ συντάκτης τῆς πραγματείας. Οἱ πατήρ τῶν τέκνων τούτων, ὄνοματι Κάργιε Γρηγόροβιτς Κοστέτζκυ, ἐγεννήθη ἐν Κάνεφ παρὰ τὸ Κίεβον, ἔχει ἡλικίαν 45 ἑτῶν, ἀνάστημα δὲ 1 μ. 79. Εἶνε εὔρωστος, ὑγιέστατος καὶ ρωμαλεώτατος. Διδαχθεὶς τὰ πρῶτα γράμματα, εἰς ἡλικίαν δέκα πέντε ἑτῶν προσελήθη ὡς βοηθὸς εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Κάνεφ. Δέκα ἔτη μετὰ ταῦτα ἐνυμφεύθη. Οἱ πάπποις του καὶ ὁ πατήρ του, ὅστις ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα τεσσάρων ἑτῶν, ἥσσαν ὑψηλοὶ καὶ ρωμαλέοι· ἡ μήτηρ του, ὁγδοκοντοῦτις περίου, ζῆται εἰσέτι. Οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ αἱ δύο ἀδελφαὶ του ὑψηλοὶ ἐπίσης ὡς αὐτὸς ζῶσιν ἀκόμη. Μία τῶν ἀδελφῶν του ἔχει ἐνδεκατέκνα ὑψηλοῦ ἀναστήματος. Τὰ τέκνα τῶν ἀδελφῶν του ἔχουσι ἀνάστημα ὑπὲρ τὸν μέσον ὄρον, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ Κοστέτζκυ ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν πολυμελῆ ἀνθρώπων ὑψηλῶν καὶ καὶ φυσικὴν ἔχόντων τὴν διάπλασιν. Συμφώνως πρὸς τὰς διηγήσεις τῆς μητρός του γνωρίζει ὅτι εἰς ἡλικίαν ὄκτω ἑτῶν μικροῦ δεῖν ἀπέθανεν ἐκ χολέρας. Ἐκτοτε δὲν ὑπέστη οὐδεμίκιν σπουδαίαν νόσον. Ἡ τροφὴ αὐτοῦ εἶνε φυτική. Τρώγει σπανίως κρέας καὶ ιχθὺς. Οἱ βίοις αὐτοῦ πάντοτε ὑπῆρξε ἐπίπονος. Ἡ σύζυγός του Γαβριλόβνα Κοστετζκάϊα, τὸ γένος Γρίνεβιτς, ἔχει μέσον ἀνάστημα 1 μ. 54. Οἱ πατήρ της εἶχεν ἀνάστημα 1 μ. 55, ἀλλ' ἡ μήτηρ της ἦτο ὑψηλή. Συγγένειά τις μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν δὲν ὑφίσταται, οὐδέποτε δ' ἐν τῇ οἰκογενείᾳ Γρίνεβιτς ἐγεννήθησαν νάννοι. Ἡ σύζυγος τοῦ Κοστέτζκυ ἔτεκε

τὸ πρῶτον αὐτῆς τέκνον δεκαοκταέτις, ἔσχε δὲ ἐννέα τέκνα, ἀτινα ἐθήλασε πάντα. Τὸ πρῶτον, τὸ ὅγδοον καὶ τὸ ἔνατον ἀπέθανον ἐν νηπιώδει ἡλικίᾳ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη. Τὸ ἔκτον τέκνον, ὅπερ εἶνε ἑξάτης κόρη, ἔχει κανονικὸν τὸ ἀνάστημα (1 μ. 16). Τὸ ἔβδομον τέκνον κόρη ἐπίσης, ἡλικίας 4 ἑτῶν καὶ δύο μηνῶν, ἔχει ἀνάστημα 1 μέτρου. Δὲν δύναται τις λοιπὸν νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε νάννος διότι τὸ ἀνάστημα τῆς ἔχει καιρὸν ἀκόμη ἵνα ἀναπτυχθῇ. "Ἀλλώς ἔχει τὸ πρόγυμα διὰ τὰ ἄλλα τῆς οἰκογενείας τέκνα. Τὸ δεύτερον ὄνοματι Θεοφάνης, ἡλικίας δέκα ἔξι ἑτῶν καὶ δέκα μηνῶν, ἔχει ἀνάστημα 971 μόνον χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου. Τὸ τρίτον τέκνον, ὄνοματι Νεονίλα, νεᾶνις δεκατετράετις, ἔχει ἀνάστημα 102 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἡ Μαρίτσα, τὸ τέταρτον τέκνον, ἔχει ἡλικίαν ἐνδεκατέκνας καὶ δέκα μηνῶν, ἀνάστημα δὲ 955 χιλιοστομέτρων. Οἱ Μιχαήλ, μειράκιον ὄκτατες, ἔχει ὑψός 92 ἑκατοστῶν. Πάντων τούτων τῶν παιδίων ἡ ἀνάπτυξις ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Πάντα ἔχουσι ὅλα τῶν νάννων τὰ χαρακτηριστικά, ἵδιας δὲ ὁ πρωτότοκος υἱὸς κεφαλὴν μεγάλην, κοιλίαν προέχουσαν, ἀκρα βραχέα, χαλαρότητα τῶν μυῶν, ρυτίδας τινὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου. Οἱ μικροὶ νάννοι ἔχουσι τὴν ἐπιδερμίδα ἀνθηρὸν καὶ ροδόλευκον, κόμην βαθέος καστανοῦ χρώματος καὶ ὄφθαλμούς ἀνοικτοῦ καστανοῦ. Ἡ ἔκτη κόρη, ἐκείνη ἡτὶς διατελεῖ ἐν ἀνάπτυξι, εἶνε ζανθὴ καὶ ἔχει ὄφθαλμούς ἀνοικτοτέρου χρώματος. Ἡ διανοτικὴ ἀνάπτυξις τῶν τέκνων Κοστέτζκυ εἶνε ἑξαριθμική. Μὴ φοιτήσαντα οὐδέποτε εἰς οὐδὲν σχολεῖον ἀναγινώσκουσι καὶ γράφουσι τὴν ρωσικήν, ἀναγινώσκουσι τὴν σλαβωνικήν, γιγάντιαν τὴν Ιεράν ιστορίαν, ἀπαγγέλλοντας ἀπὸ μηνής οικανάς προσευχάς, ψαλμούς, μύθους καὶ ἀσματα. Οἱ νεώτεροι υἱὸις εἶνε πρὸς τούτους δεξιώτατος χορευτής· αἱ δεσποινίδες ἐπιδίδουσι μεγάλως εἰς τὴν χειροτεχνίαν· ράπτουσι καὶ κεντῶσιν ἄριστα. Ἡ Μόσχῃ χάρις εἰς τὴν εὐγένειαν διδοκούσαν τινὸς ἐκμανθάνουσι τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν, βιολίον καὶ χορὸν, ἐπιδίδουσι δὲ εἰς πάντα μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ νοημοσύνης. Σημειώτεον ὅτι δὲ πρεσβύτερος Θεοφάνης γίνεται καθ' ἑκάστην σκυθρωπότερος, χαυνότερος καὶ ἀπαθέστερος, ἐνῷ δωδεκαετής ἥτο ὅσον ζωηρὸς καὶ φαιδρὸς εἶνε νῦν δὲ νεώτερος ἀδελφός του. Οἱ μικροὶ νάννοι ἔχουσιν ἐλαχίστην ὄρεξιν. Ἡ πέψις συνήθως εἶνε τακτική. Οἱ ὑπνοὶ των εἶναι θορακής, κοιμῶνται δὲ ἀπαξὶ ἡ δις καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. Οἱ χαρακτήρι των εἶναι ἡπιος καὶ ἡρεμος. Εἰσὶν ὑπηκοώτατοι, μέχρι τοῦ νὰ νομίζῃ τις ὅτι στεροῦνται ἐντελῶς θελήσεως. Ἡ γέννησις το-

σύντων νάννων τέκνων ἔκ γονέων ὑψηλῶν καὶ οὐδέποτε σχόντων νάννον ἐν τῇ οἰκογενείᾳ των, ἀπὸ μηνύμης ἀνθρώπων, εἶναι πράγματι φυσιολογικὸν φαινόμενον ἔκτακτον, παράδοξος τῆς φύσεως ἔκτροχίασις, ητις ἦξιζε τὸν κόπον να μνημονεύθῃ.

Δ*.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ τῆς εἰς τοὺς νόμους ὑποταγῆς.

Ἐν ἐλευθέρῳ χώρᾳ οἱ νόμοι εἰναι ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεως τῶν πολιτῶν, δέον δὲ νὰ θεωρῶνται ὡς δικαίων τῆς κοινῆς εὐημερίας. Ὑπότασσου εἰς τοὺς νόμους, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἐπιδοκιμάζης αὐτοὺς, διότι δεχόμενος τὴν βοήθειαν τῆς κοινωνίας ὅπως ζήσῃς, ὁφείλεις εἰς ἀνταπόδοσιν νὰ ἀποδέχησαι τοὺς δρους, οὓς αὕτη σοὶ ἐπιβάλλει. Ἐν τοῖς νόμοις σέβου τὰς συνθήκας τὰς παγιούσας τὴν ὑπαρξίαν τῆς πατρίδος διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἔξασφαλίσεως τῆς τάξεως καὶ ἀρμονίας. Μὴ ἀποστέργεις τὰς ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένας θυσίας, διότι αὐταὶ εἰναι δό φόρος σου ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῆς πατρίδος σου. Ἐὰν φάνωνται σοι βαρεῖαι, ἀναλογίσθητι τὰς ἀγαθὰ ἀτινα ἀντ' αὐτῶν ἀπολαμβάνεις καὶ θὰ τὰς εὔρης ἐλαφράς. Ἀνὴρ ὑπερήφανος δὲν δέχεται εὐεργετήματα ἀτινα δὲν δύναται νὰ ἀποδώσῃ ὅποιαι δῆποτε καὶ ἀν εἰναι αἱ ὑποχρεώσεις, ἡ εὐγνωμοσύνη βαρύνει ἐπ' αὐτοῦ ὀλιγώτερον τῆς ἀχαριστίας.

PAUL BOURDE.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ως τὸ ἔδαφος ἔκεινο τῆς γῆς, τὸ δόποιον φαίνεται στερεὸν καὶ ἀκίνητον, ἀλλ' ὅμως ὑποσκέπτεται ὄλιγον κατ' ὄλιγον ὑποχθονίας· καὶ ἐπὶ μακρὸν μὲν χρόνον παρορᾶται ἡ ἀσθενής ἐργασία ἡ προσθαλλουσα τὰς βάσεις τοῦ χώρου ἔκεινου· οὐδὲν φαίνεται ἐτοιμόρροπον, οὐδὲν σκλεύεται, οὐδὲν κλονίζεται, πλὴν οὐχ ἡττον τὰ ὑπόγεια ὑποστηρίγματα καταστρέφονται βαθυμητὸν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἔξαίφνης τὸ χῶμα ὑποχωρεῖ καὶ δισκούγεται χάσμα βαθύούτως ἔξουσία ἀδικος καὶ ἀπατεών, οἰσανδήποτε ἀν προσπορίζηται εὔτυχίαν ἐκ τῶν βιαιοπραγῶν της, σκάπτει αὐτὴν εἰς ἑαυτὴν βάραθρον ὑπὸ τοὺς πόδας της· δόλος καὶ ἡ ἀπανθρωπία ὑπονομεύουσι βαθυμητὸν δλα τὰ στερεώτερα ὑποστηρίγματα τῆς νομίμου ἀρχῆς· οἱ πολλοὶ τὴν θαυμάζουσι, τὴν φοβοῦνται, τὴν τρέμουσι, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν διὰ μιᾶς ἔξα-

φανίζεται καταπίπτουσα ὑπὸ τὸ ἕδιον ἑαυτῆς βάρος, καὶ οὐδὲν δύναται πλέον ν' ἀνεγείρη αὐτὴν, διότι διὰ τῶν ἕδων χειρῶν της κατέστρεψε τὰς ἀληθεῖς αὐτῆς βάσεις, τὴν καλὴν πίστιν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ἀρετὰς ἔκεινας, αἱ διποῖαι προκαλοῦσι τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην.

(Fénélon)

Ἐὰν ἥθελες νὰ εὐχαριστῆς τὸν Θεὸν δὶ' ὅλα τὰ ἀγαθὰ δὲ σοὶ παρέχει, δὲν θὰ σοὶ ἔμενε καιρὸς νὰ μεμψιμοιρῆς διὰ τὰς ἀτυχίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γνωστὸν ὅτι οἱ Γάλλοι κατηγοροῦσι τοὺς Γερμανούς, ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 διήρπαζον πᾶν τὸ προστυχὸν καὶ ἀπέστελλον αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα των. Παροιμιώδη δὲ ἕδως κατέστησαν τὰ παντεῖδη ὠρολόγια, ἀτινα, κατὰ τὸ λέγειν τῶν Γάλλων, ἔξεπεμψαν οἱ νικηταὶ τῆς ἡττηθείσης χώρας πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ συγγενεῖς, καὶ τὰ δόποια κομιδοῦσι ἔτι καὶ νῦν πολλὰς γερμανικὰς οἰκίας. Σχετικῶς πρὸς τοῦτο φέρεται τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον· Διῆκαντος τοῦ πολέμου ἀποκατεστάθησαν, ὡς εἰκός, αἱ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν τηλεγραφικαὶ σχέσεις, καθὼ καὶ πρότερον. Αἱ ανεπίσημοι ὅμως σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Παρισίοις τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων πᾶν ἄλλο ἥσαν ἡ φίλικα. Τὸ τηλεγραφεῖον τῶν Παρισίων δὲν ἀπήντα ἡ εἰς τὰς ἐπισήμους ἐρωτήσεις, μηδὲν οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τοὺς χαρτείσμους καὶ τὰς φίλοφρονήσεις τῶν Γερμανῶν ὑπαλλήλων, τὰς ἀπευθυνομένας πρὸς τοὺς Γάλλους συναδέλφους των. Ἡμέραν τινὰ δὲν ὑπάλληλος τοῦ Βερολίνου, περατώσας τὴν ἐργασίαν του, τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις. — Ετελείωσα καλὴν νύκτα. — Οὐδὲμία ἀπάντησις ἐκ Παρισίων. — Καληγνύκτα, ἐπαναλαμβάνει ὁ Γερμανός. — Ή αὐτὴ σιωπή. — Τί ὥρα εἴνε; (Σημειωτέον ὅτι οἱ Παρισίοι τηλεγραφοῦσιν εἰς πάσας τὰς χώρας μεθ' ὧν συγκοινωνοῦσι τὴν ὥραν τῆς πόλεως). — Αλλὰ καὶ πάλιν σιγή. — Καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν σᾶς ἐρωτῶ τὴν ὥραν τῶν Παρισίων, λέγει ὁ Γερμανός. — Ο Γάλλος τότε ἀπαντᾷ· — Μετὰ τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς Γερμανούς δὲν ἔχομεν πλέον ὠρολόγια. — Ο Γερμανὸς τηλεγραφητής οὐδὲν ἀπήγνησεν εἰς τὴν δημικὴν εὐφυσολογίαν τοῦ Παρισίου, ἀλλὰ μετά τινας ἡμέρας τὸ γερμανικῶν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔζητησεν ἴκανον πόλησιν παρὰ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ὁ τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος ἀπέλυθη τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἀκαιρον αὐτοῦ ἀστειότητα.

Παρετηρήθη πολλάκις ὅτι ἡ ἔιδεία, ἡ κοπτομένη κατὰ τὸ θέρος, δέται τὰ δένδρα εύρισκονται ἐν πλήρει ἀναπτύξει καὶ ὁ χυρὸς αὐτῶν κυκλοφορεῖ λαγηρῶς καὶ οὕτως εἰπεῖν σφύζει ἐντὸς τῶν ἴνῶν, ὑπόκειται εἰς σῆψιν ταχύτερον ἢ ἡ κοπτομένη κατὰ τὸ χει-